

'Olimpita', història de desesperança

Norma Editorial edita la novel·la gràfica de Migoya sobre el maltractament i la violència masclista

JORDI OJEDA
Andorra la Vella

Hernán Migoya (Ponferrada, 1971) és un creador d'històries polifacètic: guionista de còmic, escriptor de novel·les i d'assajos i, fins tot, director i guionista de cinema (tot just acaba d'estrenar la seva òpera prima *Soy un pelele*). També té una característica peculiar: és un guionista de còmic sense dibuixant fix, a semblança d'altres genials narradors. Primer són les idees, després cercar el lloc adequat i, per últim, el dibuixant adient.

Autor d'obres premiades com *El hombre con miedo*, *Kung Fu Kiyo* o *Ari*, dibuixada per Man i que va obtenir la menció del primer Premi Internacional de Manga del 2007 concedit pel ministeri d'Assumptes Exteriors del Japó, i d'altres títols com *Julito el cantante cojito* o *Arsesino: de terrorista a Rey de España*.

El 2007 preparà un guió concebut com un còctel explosiu: la violència de gènere i la immigració. Una aposta arriscada per la transcendència del tema a la societat actual i a la vegada una acció compromesa per il·lustrar una realitat quotidiana, contribuint al debat i la reflexió. El millor lloc per publicar-lo: la col·lecció Nómadas de Norma Editorial.

L'esmentada col·lecció de novel·les gràfiques ja disposa de diversos títols compromesos so-

cialment (aquest que presentem en fa el número dotze), i l'acollida i l'impuls per part del director de l'editorial, Oscar Valiente, va permetre a la vegada facilitar la troballa del dibuixant.

LA PROTAGONISTA

El títol de l'obra resultant, *Olimpita*, correspon al nom de la protagonista de la història, una dona de trenta i dos anys, casada, sense fills, filla d'immigrants, que treballa a la parada de peix del seu marit en un dels mercats del barri de Gràcia de Barcelona.

Proximitat i realitat volguda per fer al màxim de versemblant possible el desenvolupament de la trama, no gaire llunyana de la societat del carrer i de les notícies habituals dels diaris. Tan real, que el mateix autor reconeix que una de les escenes més crues correspon a una experiència viscuda per una dona de la

seva família, representada en aquest cas quan el marit desperta Olimpita a mitjanit, i colpejada i sagnant, la humilia fent-la cantar per la finestra perquè els seus amics contemplin la submissió i el poder sobre la seva dona.

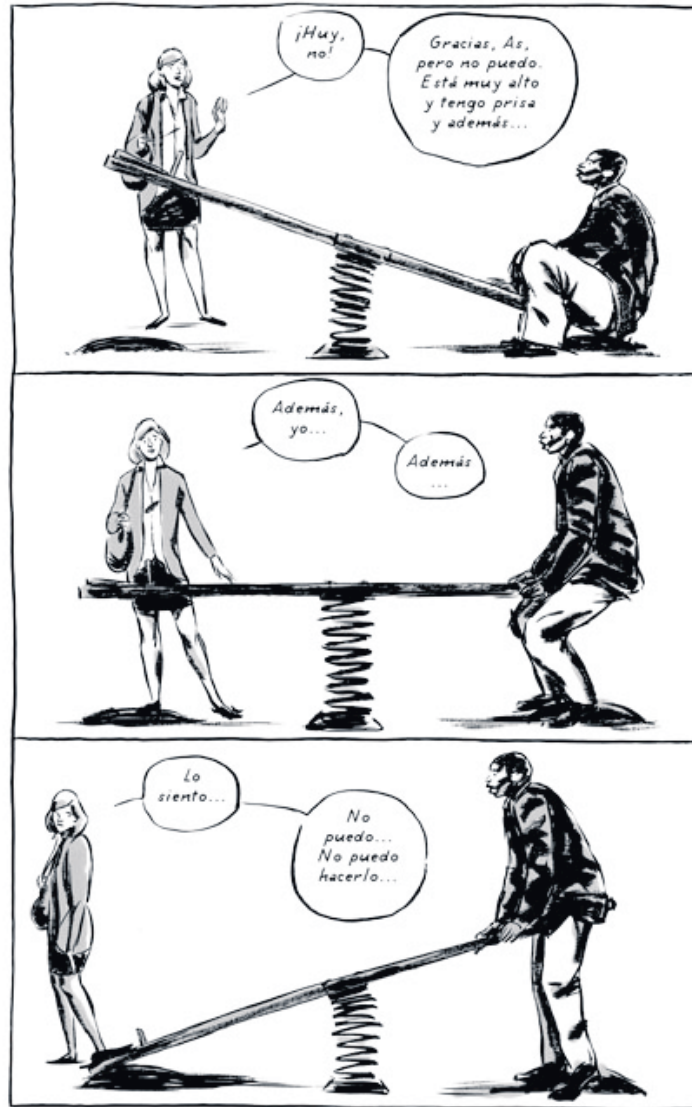
El poder i la violència que reflecteix aquesta relació basada en la força contrasta amb l'educació i la relació amb l'immigrant senegalès amb qui estableix una relació de tal intensitat que li fa dir en un moment determinat "*Esto es mejor que el amor*".

AUTOR POLIFACÈTIC

Hernán Migoya és també autor de novel·les i assajos i cineasta

REALISME

Algunes de les escenes més crues estan basades en experiències reals

Els magistrals dibuixos del valencià Marín

La història està magistralment dibuixada per Joan Marín (València, 1975), del qual coneixem una primera obra titulada *Martín* i breus historietes curtes en diferents publicacions. L'ofici de fotògraf l'ha ajudat a construir un estil quasi cinematogràfic, amb uns primers plans molt expressius, amb una contínua experimentació de construcció de la pàgina, i sobretot un to de grisos que impregna un caràcter determinat al relat. Tots dos autors ens ofereixen el que bé podríem catalogar d'un *story-board* d'una pel·lícula, marcant un ritme molt dinàmic i tens per mantenir l'atenció del lector, dissenyant una atmosfera que t'envolta i et submergeix en els carrers i habitacions on s'esdevé l'acció.

El guardonat 'Arrugas', de Paco Roca, rep el Nacional a Espanya

En els darrers dies es donava a conèixer la notícia a la seu del ministeri de Cultura del govern espanyol. La segona edició del Premi Nacional del Còmic era per a l'obra *Arrugas*, del dibuixant Paco Roca (València, 1969), una obra que ja hem presentat en aquestes pàgines, i que relata la vida quotidiana dels malalts d'Alzheimer, mostrant la degradació progressiva provocada per la pèrdua de memòria i el seu impacte a la família i a l'entorn més proper.

En Paco Roca i els originals d'*Arrugas* es van poder veure per primer cop el mes d'abril passat al darrer saló de la Massana Cò-

mic. I és que un cop més, la Massana va ser visionària respecte d'un títol que s'ha convertit en l'obra de l'any i probablement en una referència per als propers anys.

Arrugas ha guanyat, entre d'altres, els Premis del Saló de Barcelona a la millor obra i guió, i, re-

PRESENTACIÓ

Els originals es van veure per primer cop al passat saló del còmic massanenc

centment, el Premi Gran Guinigi del Saló de Lucca a Itàlia, un dels més prestigiosos a nivell internacional.

Arrugas és una història al voltant del fet de fer-se gran, d'enfrontar-se a la decadència física i mental. La narració està protagonitzada per un home que pateix Alzheimer, i el lector va seguint tots els passos de la malaltia, des de l'estat inicial fins a l'estat final. És un retrat emotiu, carregat d'humanitat i certs tocs d'humor (com les petites malifetes i gestos de rebel·lia que es permeten els personatges), segons han coincidit diversos crítics. I segons avallen els nombrosos premis.

